

Híd az égbe: a világ legszebb imái

Szt. István Társ., 2003/

Mi az imádság? Kapcsolatteremtés Istennel? Lehetőség vagy kötelesség? Örömteli találkozás vagy nyűg? Ilyen és ehhez hasonló kérdések fogalmazódnak meg bennem az imádsággal kapcsolatban.

„Az imádság a lélek lélegzetvétele” mondta ezt egyszer Nekem valaki. Nagyon találó ez a megállapítás. Lélegezni annyit jelent, mint ellátni a testet a létfontosságú oxigénnel. Aki nem lélegzik, az meghal. Aki rendszeresen, tudatosan imádkozik, az befogadja Isten erejét. Isten szemével látja a világot. Kitarthatja az Úr előtt szíve minden gondját és szükségletét.

Én mint hívő ember, fontosnak tartom, ha csak nem a legfontosabbnak azt, hogy rendszeresen imádkozzak. Hol így, hol úgy. Kapcsolatom legyen Istennel az élet minden pillanatában. A tudat, hogy valaki figyel rám és gondoskodik rólam, erőt ad az élet gyötrelmes perceinek megéléséhez és legfőképpen az elfogadásához. Ami valljuk be, néha igen csak nehéz. Egy **híd**ra van szükségünk az ég és a Föld között, hogy megélhessük Isten jóságát. Így került a kezembe Kindelmann Győző könyve. A Szent István Társulat kiadásában jelent meg ez a nagyon szép és értékes kiadvány. Az imákat tematikus rendben közli a könyvben: az első témakörben a Bibliából idézett imádságok találhatóak, a másodikban a napszakokhoz kötődő imádságok, a harmadik részben himnuszok, a negyedikben Szűz Mária segítségét kérő imák, aztán a szentek és boldogok, majd ismert neves emberek imái következnek, és végül kitekintést ad a világ négy égtájára Egyiptomtól Oroszorszáig.

Ezeknek tudatában buzdítok Mindenkit a könyv elolvasására és egy sétát a hídon, hogy találkozzon az Isten kegyelmével, jóságával és imádkozzon, mert meghallgattatik!

„Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek” (Lk 22,40)

Kompár-Kalászos Ildikó
könyvtáros